

امت وسط؛ بخش دوم

حجت الاسلام محمد تقی رهبر

اگر بخواهیم در بیان ویژگیهای «امت وسط و شاهد» وارد شویم، به ناچار باید به برخی آیات دیگر قرآن که بیان‌نگر خصال و صفات ویژه امت اسلامی است بنگریم، تا بیان تفصیلی آنچه به اجمال گفته شد، روش گردد.

نخست به آیه های ۷۷ و ۷۸ از سوره حج می نگریم:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكِعُوا وَ اسْجُدُوا وَ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ، وَافْعُلُوا الْخَيْرَ لِعِلْكُمْ تَفْلِحُونَ وَجَاهَدُوا فِي حَقِّ جَهَادِهِ، هُوَ اجْتِبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرْجٍ، مَلَةُ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ، وَفِي هَذَا، لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُونَ شَهِداءً عَلَى النَّاسِ، فَاقْيِمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الزَّكُوْةَ وَاعْتَصِمُوا بِهِ هُوَ مَوْلَيْكُمْ، فَنَعُمُ الْمَوْلَى وَنَعُمُ النَّصِيرُ».»

ای گروه مؤمنان! رکوع و سجود نمائید و پروردگارتان را بپرستید و کار نیک و عمل خیر انجام دهید باشد که رستگار شوید و جهاد کنید در راه خدا آنگونه که شایسته او است. او شما را برگزید و در دین تکلیف طاقت فرسا برای شما قرار نداد، این است ملت و مذهب پدرتان ابراهیم، او شما را از پیش مسلم نماید و در این (کتاب قرآن) نیز (چنین نام گرفته اید) تا پیامبر شاهد بر شما باشد و شما شاهد بر مردم دیگر. پس نماز را بر پا دارید، و زکات را ادا کنید و بخدا تمسمک جوئید او مولای شما است او خوب مولی و یاوری است از برایتان.

در این آیات اضافه بر آنکه از شاهد بودن پیامبر بر امت، و شهادت امت بر دیگر مردم، یاد شده به چند مطلب مهم اشاره دارد:

۱- این امت برگزیده خدا است همانگونه که دین و پیامبرش برترین ادیان و پیامبرانند.

۲- ابراهیم (ع) از پیش نام مسلم باین امت داده، که به مفهوم پیروی از خط ابراهیم، و دین حنیف او است که با رسالت پیامبر اکرم صورت کامل و جامع بخود می گیرد (ملت ابراهیمی و امت محمدی) «دینا قیما ملة ابراهیم حنیفا».

۳- شهادت پیامبر قبل از شهادت امت ذکر شده که ترتیب طبیعی مطلب را میرساند. یعنی: در حقیقت آنگاه امت شاهد و الگو و گواه بر مردم دیگر است که در خط اصیل رسالت و پیرو ابراهیم بت شکن و مطیع تام و تمام دین جهانی اسلام، و در مسیر خاتم انبیاء حضرت محمد بن عبدالله (ص) باشد (نه خط کفر و شرک و اقطاب طاغوتی جهان).

۴- از نماز و رکوع و سجود و عبودیت سخن بمیان آمده که مشروط ساختن حرکت امت وسط و شاهد را، در خط بندگی خدا و اطاعت و تسلیم در برابر او متضمن است. (نه بندگی و بردگی و زبونی و ذلت در برابر قدرتهای استکباری دیگر) . ۵- از زکات بعنوان عاملی در جهت رفع نیازمندی های امت اسلام، و جلوگیری از فقر و فاجعه نام برده شده است که حیاتی بودن مسئله اقتصادی جامعه نمونه و اسوه اسلامی را تأکید می کند.

۶- افعال خیر و عمل نیکو و حسن اخلاق و اتخاذ شیوه الهی در زندگی، عنوان شده که بیانگر اخلاق فاضله عمومی در جامعه نمونه اسلامی و مقدمه فوز و فلاح آن است.

۷- از «اعتصام بحبل الله» و تکیه امت اسلامی بر خدا، و قطع امید از قدرتهای جهانی و هر پشتواهه دیگر غیر الهی، سخن بمیان آمده که رمزی بسیار مؤثر و حیاتی در تشکیل امت واحده و اسوه بودن آن است.

و بالاخره، اشاره به آنکه امت اسلامی مولایش خدا است، ارباب دیگری ندارد، از خدا دستور می گیرد، رضای او را می طلبد، و به باری او امیدوار است و به مهر و عنایت او متکی و از این رو است که از هر مظہر زور و زری منقطع است و سر تسلیم در مقابل هیچکس جز خدا فرود نمی آورد.

در آیات دیگر قرآن از ویژگیهای امت اسلامی، بعنوان عامل برتری و امتیاز صحبت می شود که از باب نمونه آیات ذیل را می نگریم:

الف- «کنتم خیر امة اخرجت للناس تأمرون بالمعروف وتنهون عن المنكر و تؤمنون بما». آل عمران / ۱۱۰.

شما بهترین امتی هستید که از برای بشریت پدید آمده است، زیرا امر بمعروف و نهى از منکر می نماید و به خداوند ایمان دارید.

ذکر ایمان پس از امر به معروف و نهى از منکر، اشاره به آن دارد که کمال ایمان به انجام این رسالت اجتماعی در جهت هدایت است، که بدون انجام این وظیفه الهی در ایمان داشتن باید تشکیک کرد! یا ایمان نیست، و یا اگر هست ناقص است. نکته دیگر آنکه، امت اسلامی آنگاه بهترین امت و در نتیجه اسوه و شاهد است که در جهت رهبری انسانیت و هدایت افکار و مبارزه با منکرات و فحشاء و معاصی و استقرار حق و عدل تلاش کند و اگر راه سکوت و بی تفاوتی و سازشکاری در برابر منکرات و جنایات حاکمان و دولتها متجاوز را پیش گرفت، هرگز بهترین امت نیست زیرا آنکه رسالت خویش را ادا نکرده، و برای نجات انسانیت گام برنداشته است، چگونه شایان رهبری دیگران تواند بود؟

ب- «ان هذه امتكم أمة واحدة وانا ربكم فاعبدون» - الأنبياء/٩٢.

این است امت واحده شما و منم پروردگار، باید مرا پرستش کنید.

این آیه کریمه بر لزوم وحدت و یکپارچگی امت اسلامی تأکید کرده و بر سه مطلب اشاره دارد: وحدت، توحید، عبودیت.

ویژگی وحدت و نقش سازنده آن در ساختن امت نمونه و اسوه و شاهد، شایان بحث مستقل دیگری است و نیز وحدت معبد که اساس وحدت امتها است و نیز پرستش خدای یگانه که رمز فلاح و رهائی از بندھای برگش غیر خدا است.

ج- «محمد رسول الله والذين معه اشداء على الكفار رحماء بينهم، تراهم ركعا سجدا يتبعون فضلا من الله ورضوانا سيماهم في وجوهم من اثر السجود ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الأجيل كزع اخرج شطا فآزره، فاستغلط فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيط بهم الكفار وعد الله الذين آمنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة واجراً عظيما». الفتح/٢٩

محمد فرستاده خدا است و آنانکه بدو گرویده اند، در برابر کافران سرسخت و نسبت به همدیگر مهربا نند آنها را در حال رکوع و سجود می بینی آنان فضل و عنایت و رضا و خشنودی خدا را می خواهند و بس، آثار سجده در چهره شان هویدا است. داستان اینان در تورات و انجیل، همچون کشت و زرعی است که جوانه

زند و نیرومند و تناور شود و بر پای ایستد، کشاورزان را به شگفتی واداشته، و کافران را به خشم و غیض کشاند، خداوند کسانی را که از این امت، ایمان آورده و عمل صالح نمایند و عده آمرزش و پاداش عطیم داده است.

این آیه نیز چند خصلت مهم برای امت محمدی (ص) برشمرده، و سپس تمثیلی می آورد که رشد تکاملی و ثبات تاریخی آنرا بیان می نماید.

خصلتها مذکور عبارتند از: موضع قاطع و سرخستانه این امت در برابر دشمنان اعم از کافران، مشرکان و منافقان، و هر جناح و جبهه ای که در برابر اسلام دست اندرکار توطئه، و جنایت است، اسلام با کمال هوشیاری این توطئه ها را زیر نظر گرفته و به مقابله با آن خواهد پرداخت. مثل بارز این توطئه ها و جنایتها نا بخشودنی اعمال و افعال و کشتارها و جنایتها و غارتگری های استکبار جهانی است که از امپریالیسم تجاوز پیشه استثمارگر، و کمونیسم الحادی جنایتگر، و سوسیالیسم مزدور و فربکار، ترکیب شده، و اقطاب آن را آمریکا و شوروی و اسرائیل و فرانسه و انگلیس و دیگر ابر جنایتکاران تشکیل داده، و مهره های آن از دولتها دست نشانده و مرجع از قبیل عراق و مصر و سودان و افغانستان و اردن و مراکش و سعودی و حکام خلیج و مزدورانی دیگر از این قبیل ترکیب یا فته است. ملت اسلام و دانشمندان و علمای این امت، جنایات آمریکا و اسرائیل و روس و انگلیس و فرانسه و آلمان و چین را در کشورهای اسلامی می بینند.

کشتارها و قتل عامها را در فلسطین و لبنان و افغانستان و مرزهای ایران و عراق بدست مزدوران بی اراده، و خود فروخته و جاه طلبی، چون صدام و بگین و بیرون مشاهده می کنند؟ آیا سرمایه های نفتی و غیر نفتی ملتها مستضعف مسلمان و ذخائر حیاتی مردم محروم مسلمان و گرسنه عربستان و عراق و دیگر کشورهای عربی و خاورمیانه و آسیائی و آفریقایی را نمی بینند که چگونه به انبارهای جهنمی غرب و شرق سراسر است، و بجای آن اسلحه جهت کشتار و سرکوبی جنبشی اسلامی بدست مزدوران و نوکرانشان در منطقه داده می شود تا هر چه بیشتر منافع نا مشروع آمریکا و اسرائیل و فرانسه و انگلیس و روس را پاسداری کنند؟

آیا پایگاههای نظامی آمریکا را در کشورهای عربی باصطلاح اسلامی و سیل تفنگدارانی را که برای تجاوز سریع به منطقه گسیل می شوند مشاهده نمی کنند؟

آیا فساد و فحشاء و منکرات و بدعتها و خلاف شرعها را در جوامع اسلامی می توانند منکر شوند که

استعمار به این دیار هدیه کرده است؟!

علمای امت و امت مسلمان در برابر اینهمه جنایت که از سوی دشمنان در کشورهای اسلامی و نسبت به خواهران و برادرانشان در این دیار مصیبت زده می‌گذرد چه واکنشی نشان داده اند؟!

آیا معنی «اسداء على الكفار» این نیست که با عزمی آهینه در برابر این تجاوزات و جنایات باید ایستاد؟ و آیا با خواندن آیات قرآن دردهای امت اسلامی درمان می‌شود؟!

و آیا به صرف داشتن نام مسلم و عنوان امت وسط و شاهد و اسوه، بدون عمل و تعهد و التزام شرعی به محتوای آیات و موضع گیری قاطع در برابر دشمنان سوگند خورده مصدق واقعی دارد؟

آیا امروز که ایران اسلامی، در سایه رهبری سازش ناپذیر خود امام خمینی همان موضع مورد نظر قرآن را در برابر استکبار و امپریالیسم و صهیونیسم و ماتریالیسم گرفته است و برای قطع ایادی استعمار و بریدن دست تجاوز آمریکا و اسرائیل و هر قدرت خارجی دیگر و سرنگونی مزدورانشان در بلاد اسلامی مصمم و قاطع ایستاده و صدها هزار شهید و معلول و آواره و بی خانمان و مصیبت دیده تقدیم آستان محمد(ص) و قرآن نموده است، امت اسلام در برابر این ملت فداکار احساس مسئولیت نمی‌کند؟!

آیا ناله‌های کودکان و زنان و مردان بی‌گناه مسلمانی را که زیر بمبهای آتش‌زا و خوشه ای آمریکا و اسرائیل در لبنان و فلسطین، و زیر آتش سوییال امپریالیسم شوروی در افغانستان و دیگر نقاط جهان بگوش میرسد و پیکرهای سوخته و خاکستر شده پیروان محمدی (ص) را، این رسالت داران اسلام و این امت اسوه و شاهد! نمی‌شنوند و نمی‌بینند؟!

باری، رسالت تاریخی امت مسلمان از یکسو، و بهترین امت بودن و الگو شدن برای دیگر امتها از سوی دیگر، و مشاهده آن همه بیدادگری در کشورهای اسلامی و سطح گیتی، همه و همه بار مسئولیتی را بردوش هر مسلمان، بویژه عالمان و رهبران می‌نهد که به دشواری می‌توان ادعا کرد در انجام آن کوتاهی نشده است؟

اینجا است که فریاد رهبر امت اسلام امام خمینی بلند شده و در صحن صدها و هزارها سخنی که با امت اسلامی داشته اند، دولتها و ملت‌های مسلمان را مخاطب ساخته و می‌گویند:

«من از اینجا فریاد می‌کنم یا للملمین، ای مسلمانان جهان، ای دولتها! مدعی اسلام، ای ملتها! مسلمان جهان بداد اسلام بررسید، بداد مظلومین که در فشار قدرتهای بزرگ هستند بررسید، بداد این بجهه‌های کوچکی که مادرها و پدرهای خودشان را از دست داده اند بررسید، بداد این کشورها یعنی که مورد هجوم ابرقدرتها واقع شده اند بررسید، ای مسلمانهای جهان، قدرتهای بزرگ دارند با حیله گریهای که دارند و با تبلیغاً تی که دارند و با کسانی که وابسته به آنهاست در داخل کشورهای اسلامی بر همه چیز اسلام سلطه پیدا می‌کنند و پیدا کرده اند، اسلام را دریا بیند...»

چه شده است مسلمین را و چه شده است سران مسلمین را که همه حیثیت و آبروی خودشان را نثار آمریکا کرده اند؟ چه شده است اینها را که خزان بزرگ اسلامی را که مال ملت‌های پا بر هنره ضعیف است به آمریکا تقدیم می‌کنند و آمریکا در مقابل این تقدیم از اسرائیل طرفداری می‌کند و می‌گوید که اسرائیل را ما به اینها نمی‌فروشیم! چه شده است مسلمین را، چرا باید مسلمین اینطور باشند؟ چرا باید دستگاههای تبلیغاً تی مسلمین برضد یک دسته از مسلمین که می‌خواهند خودشان را نجات بدنهند از سلطه‌های خارجی و از دردهای بین‌المللی آن تبلیغات به ضد همین طایفه هستند؟ «(21 بهمن 1360)

باز می‌گردیم به آیه «اشهاء علی الکفار، رحماء بینهم» - الفتح / ۲۹

ترجم بر دیگر مسلمانان، یکی دیگر از ویژگیهای امت اسلام است. در هر دیاری و سرزمینی که باشند. مگر پیامبر نفرمود: «من اصبح ولم یهتم بامور المسلمين فليس بمسلم، ومن سمع يا للملمین ولم یجبه فليس منهم» (حدیث مورد قبول همه مسلمین)

یعنی: هرکس به صبح درآید، و در فکر و اندیشه مسلمانان نباشد، مسلمان نیست، و هر کس فریاد کسی را بشنود که از مسلمین یاری می‌طلبد و به یاری او شتابد مسلمان محسوب نمی‌شود.

اگر رأفت و رحمت اسلامی حاکم بود یک میلیارد مسلمین جهان با همه امکانات و سرمایه‌ها و اراضی زرخیز و منابع نفت و طلا و غیره که دارند، و دنیا به آنان نیازمند است، با رأفت اسلامی به یاری یکدیگر می‌شافتند و همه یک دست واحد در برابر دشمنان بودند. ولی یا للاسف، که نه تنها این رحمت و رأفت را از دست داده که بجای آن و برای چشم روشنی دشمنان، آتش جنگ برادر کشی را براه می‌اندازند هما نگونه که رژیم عفلقی عراق عمل کرده است...

عجب! که استکبار جهانی و امپریالیسم بین‌الملل و صهیونیسم تجاوزگر و کمونیسم الحاد پیشه از شرق و

غرب و دور و نزدیک با همدستی عمالشان کمر به نابودی اسلام و مسلمین بسته، و مسلمین بحای اینکه جبهه واحدی در برابر این جبهه مشترک کفر جهانی تشکیل دهنده، قطعه قطعه شده که هر یک در محو دیگری همت گماشته اند، آیا وقت آن نرسیده که مستضعفین مسلمان با برداشتن مرزهای جغرافیائی و نزادی، و پاره ای اختلاف نظرهای مذهبی، یک جبهه متحد اسلامی تشکیل دهنده، و برای رهایی از بردنگی و اسارت، زنجیرهای استعماری را بگسلند، همان گونه که مردم ایران در انقلاب اسلامی عمل کردند؟

گرچه طلیعه این بیداری و احساس این درد اینک در جهان اسلام بچشم میخورد، که بارقه امیدی برای فردای این امت است، ولیکن هر لحظه این هشدار قرآنی را باید بخاطر داشته باشیم که «الذین کفروا بعضهم أولياء بعض، إلا تفعلاهُ تكن فتنة في الأرض و فساد كبير».

کافران جبهه واحدی تشکیل داده اند، اگر شما متحد و متفق شوید، تا خصم را از پای درآورید فتنه و فسادی بزرگ در زمین خواهد شد. (انفال / ۷۳).

آری این هشدار قرآنی را که از خاطرهای محو شده، مورد توجه قرار دهیم، و بمصدقاق «رحماء بینهم» دست یکدیگر را به برادری بفشاریم، و بموجب «اسداء على الكفار» سرختناهه برعلیه دشمنان اسلام و انسانیت بجنگیم و به نصرت خداوند امیدوار باشیم.

هما نگونه که پروردگار مستضعفان، مردم ایران را پیروزی و نصرت بر دشمنان خارجی و داخلی داد. و بهمین دلیل ایران اسلامی و امت مسلمان ما میتوانند اسوه و الگو برای دیگر مسلمین و مستضعفین جهان باشند.

و بار دیگر تاکید میکنیم که از کنار این آیات الهی نباید سریع گذشت، باید توقف کرد، تدبیر نمود، و هما نگونه که قرآن میگوید:

قفله را باید شکست. (إِنَّمَا يَنْهَا مَنْ أَنْهَا مِنَ الْقَوْمِ إِنَّمَا يَنْهَا مِنَ الْقَوْمِ). (محمد/ ۲۴).

باید تدبیر کرد که آیا ما امت اسلام، مصدقاق «اسداء على الكفار و رحماء بینهم» هستیم؟ اگر مصدقاق این آیه شدیم یکی از شرایط اسوه و شاهد بودن عملی است، و باید در پی شرایط و التزامات دیگر باشیم.

منبع: کتاب مقالات نخستین کنفرانس اندیشه اسلامی، صفحه ۹۶-۹۴ به نقل از مجله الکترونیکی آخون

